

Sygn. akt *III K 473/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2016 roku

Sąd Rejonowy Lublin- Wschód w Lublinie z siedzibą w Świdniku

w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: **SSR Joanna Błaszczuk**

przy udziale Protokolanta: Anny Kuli, Agnieszki Bończoszek, Kamila Harasima

Prokuratora: Mariusza Marczyńskiego, Michała Jakubczyka, Michała Kucharczyka

po rozpoznaniu dnia 6 października 2015 roku, 26 listopada 2015 roku, 7 stycznia 2016 roku, 19 lutego 2016r., 24 marca 2016 r.

sprawy:

P. S., syna W. i Z. z domu M., urodzonego dnia (...) w Ś.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 5 kwietnia 2015 roku w miejscowości P., gmina T., woj. (...) będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim sygn. akt II K 1158/12 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości prowadził samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości, gdzie badanie urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...) wykazało I-1,24 mg/l i II-1,36 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast urządzeniem (...): I-1,33 mg/l, II-1,31 mg/l stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. **P. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 k.k. i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4§1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 63§2 kk w zw. z art. 4§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od 5 kwietnia 2015 r. do dnia 5 kwietnia 2016 r.;

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. w zw. z art. 4 §1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 800 (ośmiuset) złotych;

V. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, z czego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt III K 473/15

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. S. ma 36 lat, zamieszkuje w miejscowości P.. Jest żonaty, ma na utrzymaniu żonę i dwoje dzieci w wieku 11 i 6 lat. Posiada wykształcenie podstawowe, bez wyuczonego zawodu. Nie ma stałego dochodu, utrzymuje się z prac dorywczych podejmowanych w sezonie letnim. Nie posiada majątku. Był uprzednio karany.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 6 listopada 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 1158/12 P. S. został skazany za dokonanie czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178 a § 1 kk. na karę grzywny w rozmiarze 90 stawek dziennych po 10 zł. każda, nadto orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku i świadczenie pieniężne w kwocie 100 zł. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczona powyższym wyrokiem kara grzywny została w całości uiszczona przez oskarżonego w dniu 25.01.2016 r.

W dniu 5 kwietnia 2015 r. ok. godziny 18.50 P. S. będąc w stanie nietrzeźwości jechał po drodze publicznej w miejscowości P. samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...). Wraz z nim jako pasażerowie jechali żona B. S. i dwoje dzieci. Podczas jazdy został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji.

Funkcjonariusze sprawdzili stan trzeźwości P. S. przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu typu (...). Urządzenie to wykazało u oskarżonego o godzinie 18.55- 1,24 mg/l, zaś o godzinie 19.05- 1,36 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badanie urządzeniem (...) wykazało u oskarżonego o godzinie 19.42 -1,33 mg/l alkoholu, zaś o godzinie 19.45- 1,31 mg/l.

P. S. posiadał przy sobie prawo jazdy kategorii AM i B, które zostało zatrzymane przez funkcjonariuszy Policji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: zeznania świadka M. G. (k.17v,71), częściowo zeznania świadka B. S. (k.8ov), częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k.22v,70-71), nadto w oparciu o dokumenty w postaci: protokołów użycia (...) i (...) (k.2,4), świadectwa legalizacji (k.3,5), danych o karalności z KRK (k. 47,77-78,88-89), danych osobopoznawczych (k.27), odpisu wyroku (k.11), pisma z Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim (k.43), kserokopii akt wykonawczych ze sprawy II K 1158/11 (k.59-62), pokwitowań (k.83,84).

Oskarżony P. S. przesłuchiwany w toku dochodzenia nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że przyznaje się do tego, iż kierował samochodem, ale był pewny, że nie będzie miał alkoholu w wydychanym powietrzu, gdyż alkohol wraz z rodziną spożywali dnia poprzedniego. W dniu 4 kwietnia 2015 r. w godzinach od 10.00 do ok. 20.00 wypił ok. 5 kieliszków wódki o pojemności 0,25 ml i kilka piw, w dniu 5 kwietnia nie pił żadnego alkoholu, jechał od mamy zamieszkałej w P. (...) do teściowej zamieszkałej P. nr (...) i był to odcinek ok. 300-400 metrów, gdyby wiedział, że jest pijany nie usiadłby za kierownicę, tym bardziej, że jechały z nim dzieci, a czuł się bardzo dobrze, świeżo. Dodał, że prawo jazdy jest mu niezbędne do tego, by wozić dzieci do szkoły, do lekarza (k.22). Przesłuchiwany na rozprawie stwierdził, że nie był świadomy w chwili zatrzymania go przez Policję, że jest nietrzeźwy, gdyż spożywanie alkoholu zakończył poprzedniego dnia ok. 18-19.00, podczas badania (...) mówił, że spożywał alkohol 3 i 4 kwietnia, podawał do protokołu wszystko co wypił a widocznie nie zostało to odnotowane. W dniu 5 kwietnia 2015 r. czuł się bardzo dobrze, nie czuł od siebie woni alkoholu, gdyby czuł to nie narażałby żony i dzieci i nie siadał za kierownicę. Dodał, że ma dwoje dzieci, żona nie ma prawa jazdy, zatrzymanie mu prawa jazdy wpłynie na obniżenie jego zarobków, gdyż pracuje w sezonie w pracach budowlanych (k.70-71).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za częściowo wiarygodne. Na wiarę zasługują twierdzenia P. S. co do faktu kierowania pojazdem w dniu 5 kwietnia 2015 r. i zatrzymania przez Policję, w części, w której przyznawał, iż jechał wspólnie z żoną i dziećmi do teściowej. W tym zakresie brak podstaw do podważania wiarygodności relacji oskarżonego, która koreluje w pełni z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie. W tej części wiarygodne są także zeznania świadka B. S.. Sąd natomiast nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, jak i zeznaniom świadka B. S. co do faktów, iż P. S. w dniu 5 kwietnia 2015 r. nie spożywał alkoholu i że nie sprawiał wrażenia nietrzeźwego. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego stanowią w ocenie Sądu wyraz przyjętej przez niego linii obrony zaś zeznania jego żony w omawianej części zmierzały do wzmocnienia wiarygodności lansowanej przez oskarżonego wersji, w celu uchronienia go przed odpowiedzialnością karną za popełnione przestępstwo.

Odmawiając wiary wyjaśnieniom oskarżonego i zeznaniom B. S. w tej części Sąd miał na uwadze przede wszystkim wyniki badania stanu trzeźwości oskarżonego w dniu 5.04.2016 r. w godzinach między 18.55 a 19.45. Stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu u P. S. w tym czasie było wysokie, wykazywało tendencję wzrostową, co oznacza, iż alkohol był spożywany w niewielkim odstępie czasowym do zatrzymania, wyniki te pozostają w rażącej sprzeczności z twierdzeniami oskarżonego, jakoby alkohol spożywał dnia poprzedniego i zakończył o godzinie 19.00. Ponadto z protokołu użycia (...) i (...), jak i z zeznań świadka w M. G. wynika, iż oskarżony podawał funkcjonariuszom w czasie zatrzymania go, iż spożywał w dniu 5 kwietnia 2015 r. cztery piwa o pojemności 0,5 litra każde około godziny 12.00-14.00. Niewiarygodne są w tym zakresie wyjaśnienia P. S. jakoby mówił policjantom, że alkohol spożywał w dniach 3-4 kwietnia, brak podstaw do uznania, iż funkcjonariusz policji miał jakiegokolwiek motyw do wpisywania do protokołów nieprawdziwych informacji obciążających oskarżonego, co wynika także z zeznań świadka M. G.. Świadek kategorycznie stwierdził podczas przesłuchania na rozprawie, iż do protokołu użycia urządzeń kontrolno-pomiarowych wpisywane są dane, które podają osoby kontrolowane, policjanci nie piszą tego „z głowy”, jeżeli badany podał, że pił dzisiaj to taki fakt wpisywany jest do protokołu (.71v).

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka M. G.. Świadek ten w swoich zeznaniach opisał przebieg kontroli drogowej oskarżonego. Jego relacja koresponduje z dowodami nieosobowymi m.in. protokołami użycia (...) i (...). Świadek jako osoba obca dla oskarżonego nie miał żadnych powodów do tego, by relacjonować przebieg czynności służbowych i opisywać zachowanie oskarżonego niezgodnie z prawdą.

Ustalony stan faktyczny sprawy potwierdzają także powołane wyżej dowody nieosobowe.

Sąd obdarzając je wiarą wziął pod uwagę w szczególności to, iż zostały sporządzone w przypisanej prawem formie przez uprawnione podmioty, zgodnie z obowiązującymi przepisami, ich rzetelność, wiarygodność i autentyczność nie budzi wątpliwości.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd przyjął, że oskarżony swoim czynem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk a jego wina nie budzi wątpliwości.

Występku z art. 178a § 1 kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Zgodnie zaś z treścią art. 178a § 4 kk, surowszej odpowiedzialności określonej w tym przepisie podlega ten, kto dopuszcza się występku z art. 178a § 1 kk będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Stan nietrzeźwości w rozumieniu §16 art. 115 kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Zatem, biorąc pod uwagę wyniki badań wynikające z protokołów użycia (...) i (...) zasadne jest przyjęcie, że P. S. kierował samochodem będąc w stanie nietrzeźwości. W sprawie ustalono ponadto, że oskarżony jechał samochodem

osobowym po drodze publicznej w miejscowości P.. Ustalono także, że kierował pojazdem będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim w sprawie II K 1158/12 za przestępstwo z art. 178a § 1 kk.

Należy podkreślić, iż mimo uiszczenia grzywny w w/w sprawie skazanie nie uległo zatarcia, gdyż w przypadku wymierzenia samoistnej grzywny, zgodnie z treścią art. 107 § 4a k.k. zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania grzywny czyli w niniejszej sprawie nastąpi to 25.01.2017 r. Zatem oskarżony P. S. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178 a § 4 k.k.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności stanowiących o znacznym stopniu społecznej szkodliwości czynu: działanie z zamiarem bezpośrednim, szczególny rodzaj dóbr chronionych przez naruszony przepis, zagrożenie bezpieczeństwa na drodze, jakie stworzył oskarżony kierując pojazdem mechanicznym w stanie tak znacznej nietrzeźwości, narażenie na niebezpieczeństwo swoich bliskich, których oskarżony wiozł pojazdem mając ponad 2 ‰ alkoholu w wydychanym powietrzu. Uwzględniono wysoką zawartość alkoholu stwierdzoną u oskarżonego po zatrzymaniu do kontroli drogowej, uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwo podobne (k.88-89).

Przy wymiarze kary i środków karnych, stosownie do treści art. 4 § 1 kk Sąd zastosował kodeks karny w brzmieniu obowiązującym w dacie dokonania przypisanego oskarżonemu czynu jako, że przepisy te są dla niego względniejsze.

W ocenie Sądu kara pozbawienia wolności w rozmiarze roku spełni swoje cele w zakresie jej społecznego oddziaływania, jak również cele wychowawcze i zapobiegawcze względem oskarżonego.

Sąd uznał, iż nie zachodzą w sprawie żadne szczególne okoliczności, które z mocy art. 69 § 4 kk uzasadniałyby orzeczenie wobec oskarżonego warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Warunki i właściwości osobiste oskarżonego, jego uprzednia karalność za przestępstwo podobne, okoliczności wymienione powyżej wskazujące na wysokości stopień społecznej szkodliwości czynu, uzasadniają przyjęcie, iż dla osiągnięcia celów wychowawczych i zapobiegawczych konieczne jest wymierzenie oskarżonemu kary o charakterze izolacyjnym. Nadto względ na społeczne oddziaływanie kary przemawia przeciwko warunkowemu zawieszeniu jej wykonania.

Z uwagi na to, iż oskarżony popełnił przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji będąc w stanie nietrzeźwości, Sąd był zobligowany treścią przepisu art. 42 § 2 kk do orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Przy wymiarze tego środka karnego Sąd miał na uwadze znaczną zawartość alkoholu w organizmie oskarżonego, zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym jakie stworzył oskarżony kierując pojazdem w takim stanie i wioząc przy tym żonę i małoletnie dzieci, uwzględnił także uprzednią karalność za przestępstwo podobne.

Powołane wyżej okoliczności uzasadniały także orzeczenie na podstawie art. 49 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Określając wysokość świadczenia Sąd miał także na uwadze sytuację materialną i rodzinną P. S..

Stosownie do treści art. 63 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych mając na uwadze, iż nie posiada stałych dochodów, ma na utrzymaniu dwoje dzieci i żonę.